

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [27th July 1953]

South Kanara district and the taluks of Chirakkal Kottayam, Kurumbranad and Wynaad were excluded from the operation of this section. That was done with a purpose. The tenure there is peculiar. In South Kanara, usufructuary mortgage is called 'Arvar'. In the other taluks also, certain peculiarities are there. If the amendment sought to be made by the Bill of the hon. Member is accepted, the benefit will go to the landlord and not to the tenant, because the money is advanced by the tenant to the landlord. The hon. Member has till now been championing the cause of the ryots and agriculturists. I wonder why he has come forward with this Amending Bill, because it is against the interests of the ryots. That is why I am opposing it. I know the convention that a Bill is not opposed at the stage of introduction. But I want to point out to the hon. Member that he will be benefiting the landlord through his Bill."

11-40
a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir"

MR. SPEAKER :—" No more discussion on this will be allowed."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We are not opposing the introduction of this Bill as such. When the Bill comes up for discussion, we can consider other things."

MR. SPEAKER :—" If the motion is not opposed by the Government, it means that leave is given for the Bill to be introduced. The question is—

'That leave be granted for the introduction of the Madras Agriculturists' Relief (Amendment) Bill, 1953'."

The motion was put and carried.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I introduce the Bill."

B. Resolutions.

MR. SPEAKER :—" Now let us take up the Non-official Resolution standing in the name of Sri A. Ramachandra Reddiar."

SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR :—" Sir, I move the resolution that stands"

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" There is another Resolution that stands in the name of hon. Member Sri D. Krishnamurthy Gounder regarding the new scheme of Elementary Education. I request that that resolution may be advanced with the leave of the House. Under Rule 22 (3), I move—

'That item IV (3) on the Agenda, namely, the New Scheme of Elementary Education may be taken up before item IV (1), viz., Abolition of zonal system'."

27th July 1953]

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I already made a suggestion before many of the hon. Members came back to their seats that it would not be proper to take this up to-day. I did not expect the turn of events that took place to-day. Therefore I thought that it was better to take it on another day. I myself was not prepared for it. However, I may tell the hon. Members that immediately after the Government Bills are over, I am prepared to sit down for discussion. I hope hon. Members will leave it at that. There is no point gained by rushing it to-day.”

Sri Deivasigamany's motion was, by leave, withdrawn.

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ Sir, there is another resolution standing in the name of hon. Member Sri K. Venkaiah, i.e., Resolution No. 8. It is a very important resolution and I request that it may be advanced. This can be disposed of in two hours and I appeal to the Government to accept this resolution. Recently, Government have issued orders on this subject which has affected many poor people.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I appreciate the earnestness of Mr. Venkateswarlu. The subject-matter of the resolution relates to certain individual administrative acts. I think the resolution on food is far more important than the assignment of some banjar lands somewhere.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ I quite agree with the Hon. the Chief Minister that discussion on food is more important. I think for discussing the resolution on food, we will take a day or at least half a day. The resolution that I have referred to will take only 2 hours. If necessary, we can sit for one more hour and discuss this subject. As many of the poor agricultural labourers are being put to great trouble, it is better we take up this resolution for discussion even now.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ On the proposal made by hon. Member Sri Deivasigamany, the Hon. Chief Minister was pleased to state that we will have discussion on the new elementary education scheme. I want to know from the Hon. Chief Minister whether a day will be allotted for this purpose even in this sitting of the House. This resolution stands as a non-official resolution. I want to know from the Hon. Chief Minister whether there will be time to take up this non-official resolution and whether the Government themselves are prepared to bring in a motion on the subject and allot a day for its discussion.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ It was already promised that we will have discussion on this subject. The only question is when we will have that discussion. Whether it will take a whole day, or half a day, 4 hours or 2 hours is a

[Sri C. Rajagopalachari] [27th July 1953]

different matter altogether. But it will be taken up. Half-an-hour ago, when many of the hon. Members were not here, I thought it not proper to take up this subject to-day. I shall certainly give a day. But the only thing that I want is this. There are a few Government Bills which are technical in character. Immediately after those Bills are finished, this subject will be taken up. Therefore, there is no question of avoiding it."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, my point has not been answered. This is a non-official resolution. Necessary time may or may not be allotted for this. That is why I wanted to know whether the Government themselves will bring forward a motion on this subject and allot a day for its discussion. Can I have an answer to this point, Sir? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" How does the hon. Member expect the Government to bring a motion of this nature? The Hon. Chief Minister has already stated that a day will be allotted for the discussion of this subject."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, there will be no difficulty in fixing a day. We are not keen that it should be taken up immediately. We want to know whether a full day will be allotted. Later on, it should not be said that there was not sufficient time and the discussion has to be restricted. Especially after the speech of the Hon. Chief Minister, we have a reasonable doubt that discussion may be restricted. If, however, the Hon. Chief Minister assures us that a full day will be allotted, then we can agree."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Suppose a day is allotted and the discussion is closed before the full time is over. What are we to do? It is only in that sense, the Hon. Chief Minister said that whatever time is necessary will be given. If it is not finished within a day, it may be taken up on another day."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The position is unnecessarily complicated by having some pre-conceived ideas. This is a resolution and it can be taken up at any time. The thing to be considered is this. What will be the business that will stand before the consideration of that resolution? As I said previously, there are a few non-controversial Government Bills. If we finish the consideration of those Bills, there will be no other business for us to consider. Then we can have discussion on that resolution for as long a time as we like."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" If the Hon. Chief Minister is prepared to give us an assurance that a particular day and hour will be fixed for discussion on the resolution, I shall withdraw my request. Otherwise, I am pressing it."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I am agreeable to any day the Hon. Speaker may fix for this purpose after to-morrow, as we expect the Government Bills to be over by to-morrow."

27th July 1953]

* SRI T. NAGI REDDI :—“ Sir, my suggestion to the Government, through you, is this. We may take up Resolution No. 8 that stands in the name of Mr. Venkaiah. It is a very important resolution. It is not a mere question of assignment of lands to political sufferers. We want that all banjar lands should be allotted to a particular class of people and it should be done quickly. At present, certain lands are being auctioned and we want to bring to the notice of the Government that such auctions are very much in disregard of the interests of the poor agricultural labourers. Therefore, I move—

‘ That under rule 22 (3) of the Madras Legislative Assembly Rules, Resolution No. 8, standing in the name of hon. Member, Sri K. Venkaiah, be taken up first. ’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That under rule 22 (3) of the Madras Legislative Assembly Rules, Resolution No. 8, standing in the name of hon. Member, Sri K. Venkaiah, be taken up first. ’ ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Nagi Reddi pointed out to me that we should have some discussion on the food situation. I thought that if we took up Resolution No. 1 which related to the zonal system, smuggling of paddy and rice, etc., we could incidentally consider the food situation also. Unfortunately, we have to allot some time for discussing the new elementary education scheme. I think a discussion on the food situation is more important, and we should give preference to it. Members of various constituencies will be able to express the difficulties experienced in their respective constituencies and we will be able to know the exact position in the State. I have also got information on paper. But I think the Government will be able to get some useful information from the hon. Members direct. For these reasons, I consider the food debate is more important. If, however, the hon. Members do not want a food debate, I have absolutely no objection to taking up the resolution that Mr. Nagi Reddi wants us to take. I would like to have a debate on the Resolution on the Abolition of the Zonal System so that we can discuss the food situation in general and it will be useful also to the public.”

11-50
a.m.

* SRI T. NAGI REDDI :—“ It is true that food should be discussed before we disperse. To-morrow all official business can be transacted and day after to-morrow probably we may have the new Education policy.”

MR. SPEAKER :—“ Food is very important. On the 30th we have the valedictory addresses.”

* SRI T. NAGI REDDI :—“ On the 31st we can have the valedictory addresses and on the 30th we will discuss food.”

MR. SPEAKER :—“ 30th is the last date we have fixed.”

[27th July 1953]

* SRI T. NAGI REDDI :—“ We can have 31st as the last day of this session. I have also told the Leader of the House that this matter is as important as food and assignments are going on for quite a long time now. In our districts alone—Anantapur, Cuddapah and Guntur—there have been many cases. (The Hon. Sri C. Subramaniam : ‘ We are not going to auction till the appointed day ’) I do not refer to auctions . . . ”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Why do you want to move the motion and charge us with partiality? Why not you allow the next Government to do the assignment and all the rest.”

* SRI T. NAGI REDDI :—“ The next Government will come only two months hence. After all postponement by a day is not at all very difficult. On the 30th, we can have a debate on food which is naturally very important and on the 31st we can have the valedictory addresses. There are people who have been cultivating for years . . . ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I want you to put that suggestion to the new Government. Why do you want us now to do it? ”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ The Hon. Chief Minister does not understand what exactly we want. That is the very reason why we want a debate on this matter.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I was trying to explain to Mr. Nagi Reddi that, if his anxiety was that land should not be put to auction, the Government was quite prepared to put it off and that if his anxiety, on the other hand, was to get an assignment without auction within the short period before us, I consider it embarrassing for this Government to do it. He may consider it. If he still wants, he can move his motion. A motion does not bring about an assignment.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Under rule 22 of the Assembly Rules, Resolution No. 8 standing in the name of Sri K. Venkaiah be taken up first.’ ”

The motion was put and declared lost.

Mr. Pillalamarri Venkateswarlu demanded a poll and the division bell was rung.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We agree to the motion being taken up now.”

MR. SPEAKER :—“ The Government have agreed and the motion may be moved by Mr. Venkaiah.”

27th July 1953]

ASSIGNMENT OF PORAMBOKES AND BANJAR LANDS.

* SRI K. VENKAIAH :—“ Sir, I move the following resolution :— 11-55 a.m.

‘ This Assembly recommends to the Government to take the following steps in relation to the assignment of the assessed and the unassessed porambokes and banjar lands in the State including the river, drain and tank porambokes as well as the forest banjars either under encroachments or lie unoccupied :—

(i) to cancel all the temporary assignments granted to political sufferers and to treat the local landless political sufferers in different areas on a par with the other local landless poor ;

(ii) to convert all the unassessed porambokes and banjar lands into assessed ones ;

(iii) to transfer, subdivide and assign the porambokes free of cost to the local landless poor up to an extent of 3 acres provided the total extent including the assigned land owned by the family is less than 5 acres ; and

(iv) to appoint special staff wherever necessary to complete the transfer, subdivision and assignment within the next financial year, i.e., within March 1954.’

“ అధ్యక్షా, నేను ఈ బిల్లునాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాను. ఈ బిల్లునాన్ని ప్రతిపాదించే సందర్భంలో కొన్ని ముఖ్య విషయాలను తమ దృష్టికి, తమ ద్వారా సభాపరిషత్తుకు తెలియజేయాలని ఆవశ్యకత ఉన్నది.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, I was in the lobby when I heard the division bell and immediately I entered the Chamber to support the Government. Now I see there is not going to be a division. Every now and then, the Government oppose something and when a poll is demanded they support it. Have not the Government made up their mind and decided their policy with regard to the several resolutions? I cannot understand this.”

SRI K. VENKAIAH :—“ అధ్యక్షా, ఈ బిల్లునాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాను. ఈ సందర్భంలో కొన్ని ముఖ్య విషయాలను తమ దృష్టికి, తమ ద్వారా సభాపరిషత్తుకు తెలియజేయాలని ఆవశ్యకత ఉన్నది. మొట్టమొదట రాజకీయ వాదనలకు భాములు ఇవ్వడం అనే సందర్భంలో గత జనరలు ఎన్నికల అనంతరం ముఖ్య మంత్రిగారు ఈ విషయంలో అనేక ప్రకటనలు చేసినప్పటికీ ఈ సభావేదికమీదనే ముఖ్యమంత్రిగారు రెవిన్యూ మంత్రిగారు కూడా ప్రకటన చేసిన విషయం మీకు తెలుసు. అందులో రాజకీయ వాదనలకు భాములు మంజూరు ఇవ్వబడవచ్చి, అన్నీ రద్దు చేయబడుతాయి అని హామీ ఇచ్చారు. హామీ ఇవ్వడమే కాదు. 1949 వ సం॥లో వచ్చిన G.O. క్రింద ఇవ్వబడిన భాములు తాత్కాలికంగా రద్దు చేయడానికి ఉత్తరువులు జారీ

[Sri K. Venkaiah] [27th July 1953]

12
noon.

చేయడంకూడా జరిగింది. జూలై నెలలో ఈ ఉత్తరువులు ఇచ్చిన సందర్భంలో pending cases గురించి వివరణ ఇవ్వడం, దానిమీద చాలా తర్జనభర్జన వచ్చిన తరువాత ఫిబ్రవరి నెలలో G.O. No. 615 రు 1953 వ సం॥ ఫిబ్రవరి 28 వ తేదిన స్పష్టంచేయడం జరిగింది. సాగుకు అర్హులు ఇచ్చిన భూముల విషయంలో రాజకీయ చాధితులకు రద్దుచేయాలని, పట్టాలు ఇచ్చిన వాటివిషయంలోకూడా ఈ పట్టాలు ఎవరి కైతే ఇచ్చారో వారికి భూములు స్వాధీనంచేసే చాధ్యత ప్రభుత్వం తీసుకోదు అని స్పష్ట చేయబడింది. అలాంటి పరిస్థితుల్లో మరల ముఖ్యమంత్రిగారు కలుగుకోన్న మీదట—భిన్నమైన వైఖరి తీసుకొని 1949 వ సం॥లో ఏ భూములు రాజకీయచాధితులకు ఇవ్వడానికి నిర్ణయించేసారో, తాత్కాలికంగా మంజూరుచేసారో, వాటిన్నింటికీకూడా ఇప్పుడు పట్టాలు ఇవ్వాలని చెప్పి నిర్ణయించేసారు. ఇది చాలా ఆక్రమమైన విషయం. ఇది దాదాపు 50,000 ఎకరాలకు సంబంధించిన విషయం. ఇలాంటి ప్రధానమైన విషయాలమీద మంత్రిగారిని ప్రశ్నించినప్పుడు ఆ జి.ఓ. ఇచ్చారనేది సరియైనదికాదని ఆయన చెప్పడం, అసలు విషయాల మధ్య పరచడానికి ప్రయత్నించడమే అవుతుంది. నిజంగా ఇది కొన్ని వేల కుటుంబాలకు సంబంధించిన విషయం. కనీసం సభవారి దృష్టికి తీసుకురాకుండా అనేకసార్లు ప్రశ్నలు వేసినా సరియైన సమాధానం చెప్పకుండావుండే పద్ధతి సరియైనదికాదు. కొన్ని వేల మీద కుటుంబాలకు సంబంధించిన ఈ విషయంమీద తానైన సభవారి అభిప్రాయం తీసుకోకుండా ఒక నిర్ణయం నిరంకుశంగా ప్రభుత్వంవారు తీసుకొని తీవ్రమైన నష్టానికి ప్రజలను గురిచేయడం సబబుకాదు. ఇదేరకంగా బంజరు భూముల విషయంలో వాటిని మీదలకు ఉచితంగా ఇవ్వాలి, విరకమైన డబ్బు దానికొంద వసూలుచేయకూడదు. ఈ విషయంలో రాష్ట్రమంతటా తీవ్రమైన ఆందోళన జరుగుచున్న సంగతి రాష్ట్రప్రభుత్వానికి తెలియనదికాదు. అనేకసార్లు ఈ ప్రశ్న రావడం బానికీ సుముఖమైన అలోచన జరుగుతోంది అని రెవిన్యూ మంత్రిగారు స్పష్టంచేయడంకూడా జరిగింది. కాని ఈ పరిస్థితుల్లో జూలైలోవచ్చిన G.O. లో పట్టణాల దగ్గరవున్న విలువైన భూములను వేలంవేసి అమ్ముతాము అనిచెప్పి, తరువాత క్రమంగా ఫిబ్రవరి వచ్చినపుడు విలువైన భూమిలు అన్నీకూడా మార్కెట్టు విలువ మొత్తం రెక్కదూడాలి. మార్కెట్టు విలువకు అమ్మాలి అని ప్రభుత్వం జి.ఓ. ప్రకటించిన సంగతి మీకు తెలియనటువంటిదికాదు. వేదలు ఏ విధమైన ఆధారం లేనటువంటివారు అంతాకూడా ఈ భూములమీద అనేకవిధాలుగా అప్పులుకూడాచేసి, ఎంతో డబ్బు ఖర్చుపెట్టారు. అటువంటి పరిస్థితుల్లో ఆ భూముల విషయంలో తిరిగి మార్కెట్టువాల్యూ గిట్టుకోవాలని అనడం చాలా ఆక్రమం. తిరిగి ఈ భూములన్నీ భూస్వాములకు దఖలైపోయే ప్రమాదంవున్నది. తిరిగి నేను మీదలకు అవకారం జరుగుతుందని, ఎన్నోవ్వనండియో సాగు చేసుకుంటున్న భూమినుండి వారు తొలగించబడడం అన్యాయం అని మనవి చేస్తున్నాను. 1949 వ సం॥ ఫిబ్రవరి నెల G.O. లో ఈ సంబంధమైన క్లాజులు చేర్చడం జరిగింది. ఇది సక్రమంకాదని మంత్రిగారిని ఆడగడం, దానిమీద మంత్రిగారు విలువైన భూములువుంటే సాగుకు లాంఛికంగా వుండే భూముల విషయంలో ఒకటే విలువ కట్టామని మంత్రిగారు ఈ కోరికమీద నుండి సమాధానం వెప్పారు. ఇది చాలా ఆక్రమమైన విషయం. ఇలాంటి బంజరు భూములు రాష్ట్రం మొత్తంమీద 60, 70 లక్షల ఎకరాలదాకా వున్నాయి. ఈ భూములను వేదలకు ఇచ్చే సందర్భంలో తిరిగి మార్కెట్టు వాల్యూ కట్టాలనడం ఈ భూములను తిరిగి రాజకీయ చాధితులని వేరు వెప్పి భూస్వాములకు ఇవ్వడమే లక్ష్యంగా కనిపిస్తుంది. ఇది భూస్వాములను బలపరచడం తప్ప వేరుకాదని ప్రభుత్వంవారికి తమద్వారా విన్నవిస్తున్నాను. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వంవారు తమ విధానాన్ని పూర్తిగా మార్చు

27th July 1953] [Sri K. Venkaiah]

కోవాలని, బీదలకు అన్యాయం చేసి భూస్వాములను బలపరచే పద్ధతి మారాలని తిరిగి కోరుచున్నాను. ఇదేరకంగా లంక భూముల విషయంలో జరిగిన సంగతులకూడా మీకు తెలుసు. ఇక్కడ ఈ విషయంలో adjournment ప్రతిపాదనలుకూడా వచ్చాయి. ఆ విషయంకూడా మీకు తెలుసు. ఈ సందర్భంలో శ్రీమాన్ రాజగోపాలాచార్యులుగారు కూడా భూస్వామ్య రద్దు విధానాన్ని ప్రభుత్వంతోపాటు వ్యతిరేకించే స్పృహస్థులైన కమిటీకూడా బంజరు భూములను వీదలకు పంపడం విషయంలో పరిశీలించింది. అంతేకాకుండా లంక భూములను వేలం వేసే పద్ధతి ఉండరాదని చప్పి అందులో స్పష్టం చేయడం జరిగింది. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ప్రభుత్వంవారు భూములన్నింటికూడా మళ్ళీ వేలానికి తీసుకురావడం అంటే, డబ్బు పున్నటువంటి వాళ్ళే వాడి, బీదలు స్థిరంగా వ్యవసాయ కూలీలుగానే ఉండిపోతే తిరిగి వచ్చే వడం తప్ప ఇంకొకటి కాదని ప్రభుత్వంవారికి మనవి చేస్తున్నాను. నేను ప్రధానంగా ఇప్పుడుకోరేది విమిటం చేసే ప్రభుత్వంవారు 1953 వ సం॥ మే 29 వ తేది గల, G.O. No. 1708 లో క్రింది రాజకీయ బాధితులకు ఇచ్చిన భూములను స్థిరపరచడం అక్రమం. ఈ G.O. ను ఉపసంహరించుకోకపోతే చాలా అన్యాయం జరుగుతుంది. అనేక వేల కుటుంబాలు నాశనమైపోతాయి. వేలాలలో తిరిగి బీదలు పాడుకోడం వల్ల న్యాయం జరగదని 1953 వ సం॥ ఫిబ్రవరి 28 వ తేదిగల G.O. No. 615 లోని ఈ సందర్భమైన భాగాలను తొలగించాలని చెప్పి నేను ప్రభుత్వాన్ని కోరుచున్నాను.

“బంజరు భూములను పట్టాకిచ్చే విషయంలో ప్రభుత్వంవారు ఇచ్చిన కొత్త ఉత్తరువులవల్ల వేద రైతులకు ఎంతో అన్యాయం జరిగే ప్రమాదం ఉన్నది. ఈ భూములను మార్కెటు ధరలకుగాని, లేక వేలంపాటులోగాని విక్రయించవలసిన ప్రభుత్వంవారి ఉద్దేశమైనట్లయితే దానివల్ల ఎంతో కాలంగా భూములను వాగుచేసి, సాగులోనికి తెచ్చినవారికి చాలా నష్టం వాటిల్లుతుంది. అధికాహారోత్పత్తి ప్రణాళికల క్రింద ఈ బంజరు భూములను అనేకమంది వ్యవసాయ కూలీలు, హరిజనులు, వేద రైతులు ఎంతో శ్రీర కష్టానికోర్చి సాగుకు లావాతైన వాటిగా చేశారు. గత 20, 15 సంవత్సరాలుగా కొందరు ఈ భూములను సాగుచేసుకుంటున్న సందర్భాలు కూడా ఎన్నో ఉన్నాయి. అటువంటి పరిస్థితులను ఈ భూములను వేలానికి పెడతా మని, ఎవ్వరు ఎక్కువకు పొందినట్లయితే వాళ్ళకే పట్టా లిస్తామనడం చాలా అన్యాయం. ఇంతకాలంగా వేద రైతాంగం పడిన శ్రమ అంతా వృథా అవుతుంది. ఈ విధంగా రైతులు, వ్యవసాయ కూలీలు ఎంతో కాలంగా సాగుచేసుకుంటున్న భూములు, రొంపేరు ప్రాంతంలో 18 వేల ఎకరాలు, డివి సీమలో 12 వేల ఎకరాలు, ఇదే విధంగా ఇతర ప్రాంతాలలో ఎన్నో వేల ఎకరాలు ఉన్నది. ఈ భూమి అంతా ఇంత కాలంగా ఎవరైతే వాటిని సాగుచేసుకుంటున్నారో వారికే పట్టాలివ్వడం న్యాయమని ప్రభుత్వానికి విన్నవిస్తున్నాను. ఇంతకాలంగా ఈ భూములను unassessed భూములుగా ఉంచారు. ఇకముందు రైత్యారీ రేట్లను ఈ భూములపై విధించి, వాటిని assessed భూములుగా మార్చి వేద రైతాంగానికి ఉచితంగా ఇవ్వడం ఈ ప్రభుత్వం వారి ధర్మం. 1954 వ సం॥ మార్చి లోపల ఈ పని పూర్తి చేయవలసినదని కోరుతున్నాను. ఈ భూములను ఇచ్చే విషయంలో రాజకీయాల ప్రసక్తి లేకుండా ఇంత కాలంగా వాటిని ఎన్నో కష్టతిష్టలకోర్చి సాగులోనికి తీసుకొచ్చినవారికి ఇవ్వాలని కోరుతూ ఈ తీర్మానాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నాను.”

[Sri V. Sri Krishna]

[27th July 1953]

12-10
p.m.

“ Sir, Resolution 28 stands in my name. It has the same content as the resolution moved by my hon. Friend Sri Venkaiah. So, I rise to support the resolution moved by the Hon. Sri Venkaiah. While doing so, I wish to invite the attention of the Hon. Minister to certain facts. Even according to official figures published in the Directory of Madras, it was stated that something like 90 lakhs of acres are lying as cultivable waste in our Province. According to the answer given recently by the Hon. Minister on the floor of this House, it was said that 69 lakhs of acres lie as cultivable waste. In addition to this an area of 90 lakhs or one crore of acres was said to be taken up for cultivation but left uncultivated for lack of proper facilities. There are some more lands which come under the category of forest banjars. So altogether there are 2 or $2\frac{1}{2}$ crores of acres which can be brought under cultivation provided facilities are given and the lands are assigned to the actual tillers of the soil. But Government have taken steps otherwise discouraging the actual tillers and encouraging those who do not till the land themselves. Even in the times of the British rule there were Sivayijama occupants cultivating banjar lands; but later on when the Congress came to power in G.O. No. 1523, Revenue, dated 11th June 1949. Priority in assignment was given to political sufferers and lands were assigned to those, who happened to be non-cultivators and who had no agricultural bias at all and who had properties amounting to 50 or even 100 acres or so. After that Government Order was passed, naturally the lands were again left without cultivation. Further, the actual tillers of sivayijamas were evicted from the lands and the lands which were previously under cultivation even during British rule were simply allowed to lie waste after the Congress came to power, especially in our district in Romperu area. When these anomalies arose, we approached the Government and brought to their notice that the non-cultivators to whom lands were assigned had left the lands lying waste and so requested the Government to revise their policy and assign the lands to the original cultivators, the landless poor in the neighbourhood. Government were pleased due to the pressure of popular opinion, to change their old policy and give priority once again to the landless poor. The landless poor cultivators got encouraged; they again tilled the land and brought it under cultivation, they raised crops in the land and thereby there was rise in the food production also. But recently, due to certain pressure from the Congress circles, especially after the statements made by Sri Kamaraj Nadar on the Tamil side and Sri Kaleswara Rao on the Andhra side, the Government yielded, changed the revised policy and went back to the same old policy of their predecessors and distributed the lands to political sufferers, even though they had their own patta lands. Not only that, Government have issued orders recently and sent instructions to the local officials that lands even under occupation of Sivoyijamdars which had been under their occupation, cultivation and enjoyment for the last 20 or even 50 years should be put to public auction or sold at the market value. This order is again affecting the actual cultivators, the poorer sections of the Sivoyijamdars and the land will again go into the hands of the people who have their own lands and who can afford to pay the cost of the

27th July 1953] [Sri V. Sri Krishna]

land. This changed policy of the Government, this reluctance to assign the lands to the landless poor who actually cultivate the land and this partiality to the landlords who do not cultivate the land but who can pay the cost, this policy of the Government is adversely affecting cultivation of the wastes and at the same time the growth of food crops and the increase in food production. Hence we have brought this motion before the House. The clauses mentioned in the motion are really too general and they can be supported by all sections of the House to whatever political party they belong. We have requested the Government to take immediate steps to see that these things are done without delay. The first clause says :

‘ This Assembly recommends to the Government to take the following steps in relation to the assignment of the assessed and the unassessed porambokes and banjar lands in the State including the river, drain and tank porambokes as well as forest banjars either under encroachments or lie unoccupied.’

In the first case we ask the Government to ‘cancel all the temporary assignments granted to political sufferers and to treat the local landless political sufferers in different areas on a par with the other local landless poor’. Those who deserve to be given lands even among political sufferers should be treated on a par with the local landless poor. We are not barring them from getting lands, but at the same time we want Government to see that those who have got lands previously are not classed in the category of political sufferers eligible for lands. We have no objection to the landless poor political sufferers getting lands. The other thing we want the Government to do is, ‘to convert all the unassessed porambokes and banjar lands into assessed ones.’ There are very many areas in our district as well as in other districts of our Province which are not yet assessed but which lie unassessed. We only ask the Government to convert these into assessed lands and assign them to local landless poor cultivators. By section (iii) we request Government ‘to transfer, subdivide and assign the porambokes free of cost to the local landless poor up to an extent of 3 acres provided the total extent including the assigned land owned by the family is less than 5 acres’. Lastly we request Government to ‘appoint special staff wherever necessary and to complete the transfer, subdivision and assignment within the next financial year, i.e., within March 1954.’

“ Sir, these are the provisions we want the Government to introduce in this Bill. Lands were under occupation of the sivayijamadars for the last 50 or even 55 years. In Romperu area, in a village called Kankatapalem there was one ryot cultivating the land from the year 1900; that means some 53 years back he entered the land. He spent much of his money, sold away his utensils and other properties he had and brought the land under cultivation. Irrigation facilities were given to that land now and he was able to cultivate and get returns only last year. After spending so much of money and labour, some two or three years back the land was assigned to political sufferers and he was prevented from entering the land. Later due representations were made to the Government while refusing to yield possession

[Sri V. Sri Krishna]

[27th July 1953]

to the new assignee. But now according to the orders issued recently, that land is going to be sold out at the market value or auctioned. So, after cultivating the land for over 53 years and after spending so much of money the land is to be offered for sale, despite the land being under cultivation and enjoyment of that person for over the last half a century. That is why we request Government to see that this clause is also introduced and that lands under the occupation of the sivayijamadars be assigned to the local landless poor free of cost. The Government also have got a responsibility to provide them with financial facilities as also irrigation facilities, so that the lands may be brought under cultivation immediately and supplement the food production. I also request Government to redraft their orders on the basis of this resolution and see that the banjar lands are assigned to the landless poor and provide them with credit, irrigation and other facilities so that the 2 crores and odd acres of waste lands in our Province be brought under cultivation to improve food production and relieve unemployment. I request all hon. Members of the House to support this motion without any political bias."

12-20
p.m.

SRI B. LAKSHMINARASA RAJU :—“అధ్యక్ష, ఈ బంజరు భూముల

సమస్య కొంతమంది పేద పలకు చాలా చిక్కులను కలుగజేస్తున్నదని చెప్పక తప్పదు. ఈ మధ్య రెవిన్యూ మంత్రిగారు మా నరసాపురం తాలూకాలో పర్యటించిన సందర్భం లో ఈ విషయమై వారితో సాకుల్యంగా చర్చించవలసిన మేము సంకల్పించుకొనినప్పటికీ తగినంతవ్యవధి లేకపోయినందువల్ల మేము రాండంలను మాత్రమే ఇవ్వగలిగాము. మా నరసాపురం తాలూకాలో దాదాపు 10 వేల ఎకరముల బంజరుభూమి కత 10, 15 సంవత్సరములుగా పేదరైతులచేత సాగు చేసుకొనబడుచున్నది. అధికాహారోత్పత్తి కార్యక్రమంకింద వారికి భూములు ఇదివరలో సాగుచేసుకొనుటకు ఇవ్వబడినవి. ఎంతో వ్యయప్రయాసకోర్చి బీదరైతులు ఈ భూములను ఇప్పటికి ఫలంనున్నానికి తీసు కొనివచ్చారు. ఈ పరిస్థితులలో ఆ భూములను రాజ్ కీయ పాధితులకు ఇస్తామని, వేలం లో ఎక్కువ పాటి పొడినవారికిస్తామని ప్రభుత్వంవారు అనడంవల్ల ఇంతకాలంగా శ్రమ పడినవాడికి చాలా అన్యాయం చేయడమవుతుందని ప్రభుత్వంవారికి మనవి చేస్తున్నాము. ఈ విషయమై ప్రభుత్వంవారు ఈ మధ్య పాస్ చేసిన ఉత్తర్వువల్ల పేద వ్యవసాయ కూలీలు చాలా ఆందోళన చెబుతున్నారు. ఇంతకాలంగా తాము సాగు చేసుకొంటు న్న భూములను స్థానికంగా ఉండి భూస్వాములు వేలంలో ఎక్కువ డబ్బును పొడి న్యాధీ నం చేసుకుంటారనికూడా వారు భయపడుతున్నారు. బంజరుగా ఉన్న భూములను ఎంతో శ్రమపడి ఫలంనున్నానికి తెచ్చినవారికికాక ఇతరులకు వాటిని ఈ సమయంలో ఇవ్వదలచడం చాలా విచారకరమైనటువంటి విషయం. ఈ ఉత్తరువులను ప్రభుత్వం వారు సవరించి ఎవ్వరైతే ఇవ్వబడు వాటిని సాగుచేసుకుంటున్నారో వారికి ఆ భూము లను పట్టాలుగా ఇవ్వవలసిన శ్రీ కొల్లా వెంకయ్యగారు ప్రతిపాదించిన తీర్మానాన్ని బల పరుస్తూ నేను విరమిస్తున్నాను.”

* **SRI M. VEERABHADRAM :**—“అధ్యక్ష, శ్రీ కొల్లా వెంకయ్యగారు తీసుకొనివచ్చిన ఈ తీర్మానాన్ని నేను బలపరుస్తున్నాను. బంజరు భూములను పట్టాలిచ్చే సందర్భంలో ప్రభుత్వంవారు అవలంబిస్తున్న విధానంవల్ల పేద వ్యవసాయ కూలీలకు ముఖ్యంగా హరిజనులకు చాలా అన్యాయం జరుగుతున్నదని ప్రభుత్వంవారికి తెలియ జేస్తున్నాను. ఈనాడు వేలంలో ఎవ్వరు ఎక్కువ మొత్తానికి పొడగలుగుతారో

27th July 1953] [Sri M. Veerabhadram]

వారికి ఈ భూములు దఖలుపడే ప్రమాదం ఉంది. గ్రామాలలో ఉండే పెద్ద పెద్ద భాగ్య వంతులతోను, భూస్వాములతోను హరిజనులు సమానముగా వేలం పాడలేని కారణంచేత ఎంతో కష్టపడి ఈనాటికి సాగులోనికి తెచ్చిన భూములు భూస్వాముల స్వాధీనపడే విధానాన్ని ఈ ప్రభుత్వం అవలంబించడం చాలా విచారకరమైన విషయం. ఈ విధానం భూస్వాములకు సహాయపడేదిగాను పేద వ్యవసాయదారులకు నష్టదాయకంగాను పరిణమించింది. అనకాపల్లి తాలూకాలో పెదముప్పిడివాడలో 48 హరిజనులు సాగుచేసుకొనుచున్న టువంటి 25 ఎకరాల భూమిని స్వాధీనంచేసుకొని, ఆ హరిజనులకు ఆ భూమి లేకుండా, ఒక రోజును తీసుకొనివచ్చి, ఆయనను రాజకీయవాదితుడని చెప్పి ఆయనకు ఆ భూముల పట్టా ఇవ్వడం కోసం ప్రయత్నం జరిగింది. ప్రభుత్వము ఆతనికి పట్టా ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నది. అంతేకాకుండా, ఆయనకు పట్టాలేకుండానే మూడు నూతులకు well subsidy scheme క్రింద 15 వందల రూపాయలు ప్రభుత్వం మంజూరు చేసింది. దీనివల్ల ప్రభుత్వముయొక్క పక్షపాతం వివిధంగా ఉండో స్పష్టమవుతుంది. ఐదు సంవత్సరాలుగా హరిజనులు సాగుచేసుకొనుచున్న టువంటి 25 ఎకరాల భూమికి వారికి ఈ రోజు వరకు పట్టాలు ఇవ్వలేదు. గత సంవత్సరం మార్చి నెలనంచి ఇప్పటివరకుకూడా ఈ విషయమై రిజిస్ట్రార్ మంత్రికి అనేక వార్తలు పిటిషన్లు పెట్టుకొని చెప్పకోవడం జరుగుతున్నది. ప్రభుత్వం ఈ విషయంలో విదేశీ ఆర్థిక పాస్ చేసేందని చెప్పుతున్నారని ఆదేమిటో తెలియదు. ఏమైపప్పటికీ ఆ బంజరు భూములను ఇప్పటివరకు హరిజనులకు ఇవ్వడం జరుగలేదు. అక్కడ ఉన్న టువంటి ధన వసతులు, భూస్వాములు ఈ హరిజనులపైన 144 వ నెక్లసని, 145 వ నెక్లసని పెట్టి పాలీసు కోర్టులకు, సీవిల్ కోర్టులకు వారిని తీసుకువచ్చి అనేక రకాలుగా ఇబ్బందులు పెట్టడం జరుగుతున్నది. దీనికంతకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసి యున్నదని మనవి చేస్తున్నాను. మరొక విషయం మనవిచేస్తున్నాను. బోనగి గ్రామంలో ఒక రైతు అయిదు సంవత్సరాలుగా 5 ఎకరాలు భూమిని దున్నుకొనుచుండగా, ఆ భూమిని ఆ రైతుకు ఇవ్వటకు బదులు, ఎక్కడో 10 మైళ్ల దూరంలో ఉన్న టువంటి ఒక ధనవంతునికి Agriculture B Form నమోదుచేయడం జరిగింది. ఈలాంటి సందర్భాలు అనేకమైన టువంటివి గ్రామాలన్నింటిలోను జరుగుతున్నాయి. ముఖ్యంగా బీదవాళ్లకు ఈలాంటి అన్యాయం జరుగుతున్నది. కాట్టి ప్రభుత్వం తనయొక్క పాలీసీని కూర్చుకొని భూములకు వేలం వేసే పద్ధతిగాని, డబ్బుకు ఆస్తుడం అనే పద్ధతిగాని మాను ని ఎవరైతే భూమిలేకుండా ఉంటారో, వారు హరిజనులైనారే, ఇతర బీద ప్రజలైనారే అటువంటి వారికి ఈ బంజరు భూములు, పొరంబోకులు వగైరా భూములకు పట్టాలు ఇచ్చేటట్లుగా చేయవలసిందని ప్రభుత్వానికి మనవిచేస్తూ ఇంటిలో వినిపిస్తున్నాను."

* SRI G. JOSEPH :—“ అధ్యక్ష, ఈ బంజరు భూముల సమస్య అనేది ఈ రోజు వ్యవసాయ కూలీలకు చాలా తీవ్రమైన టువంటి సమస్య. ప్రభుత్వం ఈ నాడు ఈ బంజరు భూములను వేలం పెట్టడం దానివల్ల వ్యవసాయ కూలీలకు చాలా నిరాశ, నిస్వేదన కలుగజేస్తున్నది. బీద వ్యవసాయ కూలీలు, హరిజనులు అనేక కష్టనష్టాలకు పీడ్చి, బిటివ్ హయాంలో నుంచీ, యుద్ధకాలంలో నుంచీ గూడా సాగుచేస్తూ వచ్చారు. ఎక్కో వ్యయ ప్రయాసలకు గురిఅయి, ఈ బీద వ్యవసాయ కూలీలు బంజరు భూములను సాగులోకి తీసుకొనివచ్చినందుననే యీ భూములు ఖరీదుగల వయినాయి. ఈ విషయాన్ని మరిచిపోయి, ప్రభుత్వం అవి ఖరీదుగల భూములని చెప్పి వాటిని వేలం పెట్టుటకు తయారైంది. ఈ బంజరు భూములు మొట్టమొదట గియ్యోరి భూములక్రింద ఉండిన టువంటివాటిని, ఈ నాడు ఖరీదుగల భూములని చెప్ప

12-28 p.m.

[Sri G. Joseph]

[27th July 1953]

దానికి కారణమేమిటో ఆలోచించుకొమ్మని కోరుతున్నాను. వ్యవసాయ కూలీలు అధికంగాను, కారీరకంగాను ఎంతో కష్టపడి బంజరుగా ఉన్న టువంటి భూములను ఈ విధంగా సాగులాకి తీసుకరావడమే దీనికి ప్రధాన కారణమని అంగీకరించక తప్పదు. దీనిని ప్రభుత్వం ముఖ్యంగా గుర్తించకలసియున్నది. ఆ విధంగా వ్యవసాయ కూలీలు వృద్ధికి తెచ్చిన టువంటి భూములకు ఈ నాడు ప్రభుత్వం విలువకట్టి వేలంవేయమనడం, కాకులను గొట్టి, గడ్డలకు వేసేటటువంటి విధానంగా ఉన్నది. ఈ విధానంవల్ల ఈ నాడు, చాలాకాలము నుండి కష్టపడి వృద్ధికి తెచ్చిన టువంటి మీద ప్రజానీకానికి ఆ భూములు దక్కకుండా పోయేటటువంటి పరిస్థితులు ఏర్పడుతున్నాయి, కాబట్టి ప్రభుత్వం ఈ విధానాన్ని మార్చుకొని ఏ వేద ప్రజానీకమైతే యీ భూములను సాగు చేస్తున్నారో వారికే అవి ఇచ్చేటట్లు చేయవలసిందని కోరుతున్నాను. వందలకొలది, వేలకొలది ఎకరాలు ఉన్న టువంటి ఈ భూములను భూస్వామి వర్గానికి కట్టిబెట్టేటటువంటి విధానాన్ని మార్చుకొని వేద ప్రజానీకానికి అండగా ప్రభుత్వం ఉండాలని నేను కోరుతున్నాను. అంతే కాకుండా, ఈ బంజరు భూములు, సోనెటిక్రింద ఉండేటటువంటి లంకా భూములను కూడా ప్రభుత్వం వేలం పెట్టాలని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు తెలుస్తున్నది. గుంటూరు జిల్లా కలెక్టరు ఈ సోనెటి భూములను వేలము పెడతాము. మీకైతే మార్కెట్టు రేటుకు లేక 80% ధరకు ఇస్తామని ఈ సోనెటి వాళ్లకు చెప్పుతున్నట్లు తెలుస్తున్నది. కోల్లూరు, ఈపూరు, ఈపూరులంక సోనెటిల తరఫున ఈ వేలం విషయమై మంత్రివర్గం దగ్గరకు రాయచోరుం రావడం జరిగింది. మంత్రిగారు ఆలోచిస్తామని సమాధానం చెప్పారు. అది చాలా తీవ్రమైన టువంటి సమస్య. సుమారు పదిహేను వందలమంది జనాభా, రెండు వందల ఎకరాలుగల ఈ సోనెటి భూములు గురించి, వీటిపైన అనేక కారణాలు కట్టి, వీళ్లు ఈ భూములను స్వయముగా సాగుచేయడం లేదని, వీటిని అమ్ముకొంటున్నారని, సబ్ లీమిటు ఇస్తున్నారనే కారణాలు చెప్పి అక్కడ ఉంటున్న caste Hindus ఈ భూములను కాజేయాలనే దురుద్దేశముతో ప్రయత్నిస్తున్నారు. కనుక అటువంటి పిటిషన్లను, కారణాలను ఆధారంగా తీసుకొని ఆ విధంగా అనుసరించడం అనేది చాలా అన్యాయమని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ మీద ప్రజానీకం సాగుచేస్తున్న టువంటి ఈ సోనెటిల క్రింద ఉన్న టువంటి భూములను, ఇతరులకు అట్టిపెట్టడమనేది సరియైన టువంటి విధానం కాదని నేను ధారా గోపాలశాస్త్రివంటి వ్యక్తులకు వందలకొలది ఎకరాలు, వందల సంవత్సరాలు కాలకు యివ్వడం న్యాయంకాదని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ tenants కో ఆఫరేటివ్ సోనెటిలు 20, 30, సంవత్సరాలుగా ఉంటున్నవి. ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వంలో register అయిన టువంటి ఈ సోనెటిలపట్ల, హరిజనులకు అండగా ఉన్నదని చెప్పుకొంటున్న టువంటి ప్రభుత్వం ఈ నాడు అనుసరిస్తున్న టువంటి విధానం విమత్రం సరియైనది కాదని మనవిచేస్తున్నాను. కనుక ఈ సోనెటిల క్రింద ఉన్న టువంటి భూములను సాగు చేస్తున్న టువంటివారికే భూములపట్టాలు ఇవ్వడం న్యాయంగా ఉంటుందని, ఆ విధంగా చేయవలసిందని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేస్తూ వేంకయ్యగారు తీసుకవచ్చిన టువంటి ఈ తీర్మానాన్ని బలపరుస్తున్నాను.”

* SRI K. V. RAMESAM :—“ Mr. Speaker, the principle of making gifts of land to political sufferers who have laid down their lives and lost all their property for the sake of freedom, is undoubtedly based on justice and fairplay. But the point, also referred to by several hon. Members, is that in the allotment of land to political sufferers, poor people who were in occupation were evicted. It must be certainly possible for the Government to see that those lands which were previously in the occupation

27th July 1953] [Sri K. V. Ramesam]

of poor Harijans and other landless people are given back. But we must also bear in mind the general principle that is adopted by the Government in the allotment of lands to political sufferers, viz., that those political sufferers who have laid down their lives or lost everything for the sake of freedom should not go abegging. If they are found to have no property at all to fall back upon, it is, I think, the bounden duty of every citizen and every Government to see that they are rewarded for the services which they have so gloriously rendered to the country. Therefore I feel that it is absolutely necessary that a review of all grants of land to political sufferers should be made. If in the course of such review it is found that those political sufferers have, either unlawfully or by their influence, got valuable lands, they should not be allowed to enjoy them and the lands should be taken back by the Government. But those people who have no property other than these grants and who have really lost everything for the sake of freedom struggle, must be allowed to retain the lands. Lands which are in occupation by the poor landless should not be taken away for the purpose of allotting them to political sufferers. Then the question is as to preference. In my opinion, all the genuine political sufferers must be permitted to retain lands which are already not in occupation and then all the waste lands must be allotted to the landless people without putting them to auction as otherwise there will be no opportunity on their part to till and increase the food production. Therefore, Sir, I suggest that a thorough review of all cases should be immediately ordered and justice done to every party."

SRI A. RATHINAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் வெங்கடாச்சலம் அவர்கள் பிரேரித்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்காக மிக மிக சந்தோஷமும் அடைகிறேன். இந்த நாட்டிலே நிலம் இல்லாத பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதவும் ஒரு பெரும் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், மொத்த ஜனத்தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றையதினம் நிலச் சுவாந்தாரர்களிடம் அடிமைகளாக உழைத்து உழைத்து உயிர் வாழும் நிலக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஏதோ ஹரிஜன முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்டி வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சோப்பும், சீப்பும் வழங்கிவிட்டால் மாத்திரம் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விடுவார்கள் என்று எண்ணிவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கு நிறையக் கல்விச் சலுகை அளிக்கவேண்டும். இருநூறு, மூன்றூறு என்று சம்பளம் வாங்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளின் பிள்ளைக்கு ஏதோ சலுகை அளிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே தவிர உண்மையில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் வாழ்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. நூறு ரூபாய்க்கு மிகவும் குறைவான சம்பளம் வாங்கக் கூடிய ஹரிஜன மக்களின் குழந்தைகளுக்கும் இன்றையதினம் சம்பளம் கட்டி படிக்கவேண்டிய அவல நிலைமைதான் நாட்டில் இருக்கிறது. இன்றைய தினம் நிலம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் அவர்கள் பெரும்பாலும் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு அடிமைகளாக வாழவேண்டியிருக்கிறது. தலைக்கு ஒரு ஏக்கர நிலம் இருந்தால் கூட அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு நிலத்தில் உழைப்பது தோடுகூட, தங்களுக்கு வேண்டிய உணவையும், பிறமக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டிய உணவையும் நிறைய உற்பத்தி செய்து கொடுப்பார்கள் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமேயில்லை. நகரப் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய மிகவும் அதிகமான உணவு அவர்களே உற்பத்தி செய்து கொடுப்பார்கள். இந்த நாட்டிலே ஒரு சில ஜமீந்தார்கள் இருக்கலாம், பணக்காரர்கள் இருக்கலாம். அந்த சில ஜமீந்தாரர்களும், கோயில் நிலக்காரர்களும், மடாதி

12-33
p.m.

[Sri A. Rathinam]

[27th July 1953]

பதிகளும் மக்களை ரொம்பவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களில் உழுது பயிரிட்டு வந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தற்போலத்தில் அரசாங்கத்தாரால் வெளியேற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் இன்றைய தினம் அரசியல் தியாகிகள் என்ற பெயரில் பல பெரிய பணக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் உழுது பயிரிடப்படாமல் கிடக்கின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் நாம் இன்றையதினம் வட நாட்டையும், வெளிநாட்டையும், நம் நாட்டின் உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்ய எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு சில ஜமீந்தார்கள் பல மக்களை விவசாயக் கூலிகளாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகள் சாப்பாட்டுக்கு ரொம்பவும் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் வளர விடக்கூடாது. அரசாங்கத்திற்கு வரிப்பணம் கட்டும் பல பொதுமக்களை, அரசாங்கம் ஒரு சில மிராசதார்களின் நலனைக் காப்பாற்றுவதற்காக, அந்த பொதுமக்களை பணத்தைக்கொண்டே போலீஸ் படையை நிருவி அவர்களுக்கு விரோதமாக எவ்விதவது ரொம்பவும் தப்பாடும் மக்கள் பிடுங்கி வருவதற்கும் வரிப்பணம் மக்களின் நன்மைக்காகவே உபயோகப்படுத்தப் படவேண்டும். ஆனால் இன்றையதினம் மக்களின் நலனை நசுக்க கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சில லட்சம் ரூபாய்களை மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து செலவிடப்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அரசாங்கம் அதற்குப் பணம் இல்லையென்று சொல்லி வருகிறது.

12-40
p.m.

“ஸ்ரீ வெங்கையா அவர்களின் தீர்மானப்படி தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களை ஆளுக்கு 3 ஏக்கராக நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் நியாயமாகும். நின்ற தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்கள் சமுதாயத்தில் சமத்துவத்தைப் பெற இது மிகவும் உதவி செய்யும். மேலும் அவர்கள் மிசவும் கஷ்டப்பட்டு தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்து கொண்டுவந்தோகூட, நகரப் பற்றங்கலி உள்ள மக்களின் தேவையையும் ஈடுசெய்யக்கூடிய அளவு மிகவும் அதிகமாக உணவை உற்பத்தி செய்வார்கள். அவர்கள் குடும்பங்களும் பசிபட்டினி இன்றி சுகமாக வாழமுடியும். நாளும் நகரம் சுயீகூமாக வாழ முடியும். நம் நாடு பிறநாட்டை உணவுக்கு எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டிய அவசியமும் கிடையாது. நாம் மற்ற பகுதிகளுக்கு உணவை அனுப்பக்கூடிய அளவிற்கு உணவு நிலைமை நம் நாட்டில் சீர்பட்டு விடும். பர்மாவையோ, மத்திய அரசாங்கத்தையோ நாம் உணவுக்கு நம்பி வாழும் அவலங்கெட்ட நிலையும் போய்விடும். ஆகவே தரிச நிலங்களை தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு 3 ஏக்கரா வீதம் தீர்மானத்தில் கண்டபடி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கள்ள மார்க்கெட்டை ஒழிக்கக் கூடிய அளவில் உணவு தானியத்தை உற்பத்திசெய்து பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் அம்மக்கள் அனுப்பிவைப்பார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்துவதற்கு நிலங்கள் கொடுத்தாலே போதும். அவர்கள் உழுது பயிரிட்டு சமுதாயத்தில் சமநிலையை எய்துவார்கள். தீண்டாமை விலக்குச்சட்டம் அப்பொழுது அமலில் இருக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு தனிச்சூலை கொடுப்பதாக சர்க்காரும் யாரையும் மொற்ற வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. மனிதன் மனிதனாக சுயமரியாதையோடு வாழ்வார்கள். இன்றையதினம் இல்லாமைமையின் கொடுமைதான் அடிமையாக நடக்கும்படி பணிய வைக்கிறது. “ஐயா சாமி, ஒரு கலம் நெல் கொடு. நான் என்ன வேண வேலை செய்கிறேன்”, என தாழ்த்தப்பட்ட மகன் கொஞ்சிக் கேட்கும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அடிமை மனப்பான்மை மாறுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் நாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லோருக்கும் நிலம் அளிக்கவேண்டும்.

“அதுமட்டுமல்ல. இந்த அரசாங்கம் தியாகிகளுக்கு நிலம் அளிக்கிறோம் என்பதாக 10 ஏக்கரா, 20 ஏக்கரா, 50 ஏக்கரா என்று முன்பே நிலமுள்ள பல தியாகிகளுக்கு நிலத்தை வழங்கியிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உழுதுகொண்டிருந்த நிலங்களைப் பிடுங்கி உதுமாதிரியாக வழங்கியிருக்கிறது. ஏழை நிலமற்ற தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. நிலமுள்ள பணக்காரர்களுக்கு ஏழைகளின்

[Sri T. C. Narayana Nambiar] [27th July 1953]

പറമ്പ് മാത്രമല്ല കരുണാകൃഷ്ണനാട്ടു താലൂക്കിൽ കൂത്താലി എസ്റ്റേറ്റിന്റെ എത്രയോ ഭാഗം കൃഷി ചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അങ്ങിനെ മലബാറിൽ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഏകു ഭൂമി, കൃഷിചെയ്യാവുന്ന ഭൂമി ആവശ്യക്കാരായ ആളുകൾക്ക് പ്രതിഫലം കൂടാതെ അടിവന്തരമായി വിതരണം ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് നടപടി എടുക്കണം. ഒരു കാര്യം കൃഷി പുനഃവികസനത്തിനായി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് പ്രതിഫലം വാങ്ങാതെ വിതരണത്തിനായി കൊടുക്കണം എന്നു പറയുന്നത്. പ്രതിഫലം വാങ്ങുകയാണെങ്കിൽ പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർ അവരുടെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന അധ്വാനം മുഴുവൻ ജന്മിമാർക്ക് പണക്കാരായ ആളുകൾക്ക് പണയമായി കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചതുമായ കാര്യത്തിനു ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല. സർ, സാധികം പറയുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഒരു സംഗതികൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ പേസാഫ്ഫിരിക്കാം. മലബാറിൽ ദേവസ്വത്തുണ്ടെന്ന് കീഴിലായി എത്രയോ ഏകു കൃഷി ചെയ്യാവുന്ന ഭൂമികളുണ്ട്. പയ്യാറ്റൂർ ദേവസ്വം, ചുഴലി ഭഗതി ദേവസ്വം, തിമിരി ദേവസ്വം, തൃപ്പൂർ, തളിപ്പറമ്പ്, കാഞ്ഞിരങ്ങാട് ദേവസ്വങ്ങൾ (some names of the devaswams were mentioned. They may be included). ഇത് മലബാർ കടലായ മണ്ണിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് കൊടുക്കുവാൻ വാഗ്ദാനം ഉണ്ടെങ്കിലും അത് ഇന്നും പ്രയോജനപ്പെടാത്തതാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അത് കൃഷിചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്ക് അടിവന്തരമായി കൊടുക്കുകയാണ് ഈ നാട്ടിലെ കർഷകർ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ഭാഗം പേസാഫ്ഫിരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് നോക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉടൻ മുന്നോട്ടു വരണം. കർഷകന്മാരിലായിട്ട് ഭൂമി കൊടുത്തു ഭക്ഷ്യോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യകത ഗവണ്മെന്റിന്റെ മാത്രമല്ല, കൃഷിക്കാരുടെ മാത്രമല്ല, ഈ നാട്ടിലെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളെയും അടിവന്തരം കണക്കിലാക്കണം. വ്യാവസായികവും സാമ്പത്തികവും ആയ എല്ലാ ജീവിത തുറകളിലും കാരണമെന്ന ന്യായോപാധിയിൽ ഉള്ള മെലിമയായ കാരണം ഈ നാട്ടിലെ ഇന്നത്തെ കഴപ്പും പിടിച്ച കർഷക പ്രശ്നമാണ്. ഇത് കഴപ്പും തീർക്കുന്നതിനും അതിനു ഒരു പരിഹാരം കാണുവാനും ഗവണ്മെന്റ് മുന്നോട്ടു വരേണ്ടതാണ്. ഒരു കാര്യംകൂടി, സർ, വെച്ചെടുക്കേണ്ടതാണ്, ദുരൂഹങ്ങളിലുള്ള ഹരിജനങ്ങൾ തോട്ടിന്റെ വക്കത്തു പുറത്തുള്ളവർ വീടുകൾ കെട്ടി താമസിച്ചുകൊണ്ട് അധ്വാനം കടലുകൾ അമ്പെ തുടർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് അധ്വാനം വീണ്ടും കടലുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവദിക്കുന്നതെങ്കിൽ അടുത്ത വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ അധ്വാനം കടലിലൂടെ പോകാൻ ഇടയുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവയെ അപകടങ്ങൾക്ക് ഇടയില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളോ പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങൾക്ക് വീട് കെട്ടി പാറ. കൃഷിചെയ്യാനോ പണിയെടുക്കുവാൻ ഉള്ള നടപടി ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കണം വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു."

12-53
p.m.

* **SRI K. SUBBA REDDI:**—“అధ్యక్ష, నేను ఒకముఖ్యమైన విషయము చెబుచుండచాను. మా ఆంధ్రదేశములో ఈ రాజకీయ పాధితులు ఆ నేనారు దేశానికి, వాళ్ళకు ఒక శనిలాగా తయారైనారు. దేశములో ఎక్కడెక్కడ చెరువులున్నా, డెక్కడ బంజరు భూములున్నా వేదవాళ్ళ వోళ్లు కొట్టడానికి రాజకీయ పాధి కోసం వ్విడ్తాయి అనుకుంటున్నాను. ఎవ్వ సంతకర్తలుగా సాగు చేసు వీ వ్యవసాయ కూలీల వద్దనుంచి భూములను లాగుకొని యీ రాజకీయ పాధితులు వారికి యివ్వడమనే అన్యాయం ఇంటింతయని చెప్పటానికి అవివికాకుండా వ్పడి. ఎండనక, వాననక, నెత్తురువడిచి బంజరు భూములు బాగుచేసుకొని చే యీ వేదవాళ్ళనుంచి యీ భూములను లాగుకొని పాలకు కలిగినవారికి కీయ పాధితులనే సాకుతో భూములు కట్టిపెట్టడం యీ ప్రభుత్వానికి తగిందేనా అడుగుతున్నాను. ఈ మాదిరిగా వేదవాళ్ళను అన్యాయంచేసి భూములను లాగు రాడదని ఎవ్వ పర్యాయములు ఈ శాసనసభలో ప్రశ్నోత్తరాల సమయంలోను, ర ప్రశ్నోత్తరాల ధ్వారాను, representations ద్వారాను ప్రభుత్వానికి యవరించున్నాను. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వంవారు చేసేవి దురిన్యాయమని నీపత్తుటికిని యింతవరకు వి చ్యవీతుకొనలేదు. కారణమడగగా, దీనికి అనేక రాజకీయ కారణాలున్నాయని ప్రభుత్వం సమాధానం చెబుతున్నారు. ఈ విధంగా

27th July 1953]

[Sri K. Subba Reddi]

వేదవాళ్లను అన్యాయం చేయవద్దని నేను పరుహులు మంత్రివర్గం దృష్టికి తీసుకుని వచ్చాను. అలాంటివాని కాలయాపన చేస్తున్నారేగాని, వేద ప్రజలకు జీవనోపాధిని నిలబెట్టడమనేది శరగలేదు.

“ఈ విధంగా అన్యాయాలు జరిగినవి అనేకములున్నవి. ప్రభువరలకు కొన్ని నేను చెప్పడలవాను. మా పల్నాడు తాలూకాలో మండలి అనే గ్రామానికి చెందిన Reserve forest భూములను అక్కడవున్న చెంచువాళ్లకు ప్రభుత్వమే సాగు కొరకు యిచ్చారు. వాళ్లు యిప్పటికి సుమారు ఇరవై సంవత్సరాలుగా యీ భూములను వాగు చేసుకొని జీవించుచున్నారు. ప్రభుత్వమువారు యిటీవల ఆ భూములను వాళ్లవద్ద నుంచి లాగుకొని రాజకీయ బాధితులకు యిచ్చారు. ఎవ్వరి సంవత్సరాలుగా సాగు చేసుకొని జీవించే యీ చెంచువాళ్లను అన్యాయంచేసి రాజకీయ బాధితులకు యివ్వ వద్దని నేను మంత్రిగారికి చెప్పాను. వారు యింతవరకు ఏ చర్యతీసుకోలేదు. చెంచు వాళ్లకు జీవనం పోయినందున అనేక కష్టాలకు గురిఅవుతున్నారు. పిల్లలతో అల్లాడి పోతున్నారు. కాని ప్రభుత్వము తన విధానం మార్చుకోలేదు.

“మరొక విషయం చెబుతున్నాను. నరగులపాడు అనే గ్రామంలో చెరువుక్రింద సుమారు యాభై ఎకరాల భూమివున్నది. అదివరకు సాగుచేస్తున్నవాళ్ల వద్దనుంచి యీ భూములను తీసుకొని యీ భూములు మొత్తం రాజకీయ బాధితులకు ప్రభుత్వం వారు కట్టిపెట్టారు. అక్కడి ప్రజలకును, రాజకీయ బాధితులకును అనేక తగాదాలయి, చివరకు బరినెలుపు ప్రశ్నలు గిడుతూనే వున్నాయి. ఈ విధంగా ప్రభుత్వం అనేక విధాల వేద ప్రజలను అన్యాయం చేస్తున్నారు. నేను యీ విషయం ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకొని వచ్చినప్పటికీ ప్రభుత్వంవారు నా విజ్ఞప్తిని వివటానికి నిరాకరించారు. ఈ విషయము మరి నేను స్వయముగా ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేశాను. అక్కడి కరిగితులు తెలియజేసినను ప్రభుత్వం ఏ చర్యతీసుకోకుండానే రాజకీయ బాధితుల వైపుకి ముగు చూపెడుతున్నారు. వేదవాళ్ల మొర ఆలకించే ప్రభుత్వం కాదని అనవలసి వచ్చింది.

“లంకల భూముల విషయంలో వేదవాళ్ల వ్యవసాయ కూలీలు ఎవ్వరి సంవత్సరాలుగా సాగుచేసుకుంటున్న భూములగూడ ప్రభుత్వంవారు లాగుతున్నారు. వేదవాళ్ల పట్ల ప్రభుత్వంవారు చాలా పక్షపాతం చూపెడుతున్నారు. ఒకప్పుడు వేదవాళ్లకు భూములు యిచ్చాము, సాగు చేసుకొమ్మని ఆర్డరులు పంపుతారు. ఆ ఆర్డర్లను మరల కొద్ది రోజులకి కాన్పులు చేశాం, రాజకీయ బాధితులకు యిచ్చామని అంటారు. ఇటువంటి అవకతవక ఆర్డర్లు యీ ప్రభుత్వంవారు యివ్వడమనేది చాలా విచారకరంగావున్నది. ఇటువంటి అవకతవక ఆర్డర్లు యిచ్చేవారు మంత్రి పదవులకు అర్హులా అని అడుగుతున్నాను. ఈ ప్రభుత్వంవారు ఎప్పుడు చూచినను అవకతవక ఆర్డర్లు, అవకతవక పరిపాలనచేస్తున్నారు. ఇప్పటికి యిరవై సంవత్సరాలుగా సాగు చేసుకొని జీవించే వేద ప్రజలనుండి యీ రోజున భూములను ఎందుకు లాగుకోవాలి అని అడుగుతున్నాను. ఇదట ప్రభుత్వంవారు వీళ్లకు యీ భూములు ఎందుకు యిచ్చారు? వాళ్ల కష్టపడి వాగుచేసుకొని ఎంతో డబ్బు ఖర్చుపెట్టి యీ రోజుకు ప్రభుత్వంవారు పట్టాయిస్తారనే ఆశతో సాగుచేసుకొంటూ వుండే సమయంలో నేటికి యీ భూములను రాజకీయ బాధితులకు యిస్తామనడం న్యాయమేనా అని అడుగుతున్నాను. ఇందులో reasonableness ఎక్కడవున్నది అని ప్రభుత్వాన్ని అడుగుతున్నాను. గ్రామములలో చూద్దామా, గ్రామ మునసబు కరణములు, వేదవాళ్ల నుంచి అన్యాయముగా పట్నా పికింటికి నాలుగు, ఆయిదు, పది రూపాయలు

[Sri K. Subba Reddi]

[27th July 1953]

పట్టా యిప్పిస్తామని అజ్ఞప్త అశలు పెట్టి వసూలు చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వోద్యోగులకు లంచాలు యిస్తేనేగాని పట్టా యివ్వరిని మభ్యపరచి ఎంతో డబ్బు కాజేస్తున్నారు. ఇదంతా చూస్తే ప్రభుత్వమువారు ఒకవిధంగా corruption కు అవకాశ మిస్తున్నారని అవలసి వస్తున్నది. ఈ విధంగా అనేక గ్రామాలలో అనేకమంది పేద ప్రజలను అన్యాయము చేసి యీ కిరణము ముస సబులు డబ్బును అక్రమంగా వసూలుచేస్తున్నారు. ఇప్పటికి ఇరవై సంవత్సరాలుగా నేద్యము చేసుకొని జీవించే వ్యవసాయ కూలీలనుంచి యీనాడు ఆ భూములను లాగుకొని రాజీయ వాధితులకు యిస్తామని ప్రభుత్వంవారు అంటున్నారంటే, యంతకంటే దురన్యాయము, యింకొకటి వున్నదా అని అడుగుతున్నాను. పేద ప్రజల ఆశలు నిరాశలు చేస్తున్నారు. ఎంతో భూమి వున్న సంజీవ రెడ్డిగారివంటి వారికి యీ ప్రభుత్వమువారు ఎంతో విశవగల భూమిని కట్టిపెట్టారు. ఇక భూమి లేని వాళ్ల సంగతి ఎవరు ఆలోచించేటట్టు? వ్యవసాయ కూలీలనుంచిన్న భూములు లాగుతున్నారు. పేదవాళ్ల వద్దనుంచిన్న లాగుతున్నారు. ప్రభుత్వము యీనాడు భూములు కట్టిపెట్టి దలచిన రాజీయ వాధితులలో నూటికి తొంభై మంది భూములివ్వ వారేకాని, లేనివారు ఎవరూ లేరు. దీనికి కారణము ఏమని ప్రభుత్వాన్ని అడిగితే, దానికి అనేక రాజకీయ కారణాలున్నవని సమాధానము చెబుతున్నారు. ఈ రాజకీయ వాధితులు అనాడు స్వార్థపరత్వముతో అనాడు జైలుకు వెళ్లి యీనాడు భూములను సంపాదించుకొని తయారైనారు. నిజంగా వీరు ప్రజలకు చేసిన నేప విమిటి అని అడుగుతున్నాను. వారి భూములుంటే, యింటివద్ద జీవనము స్రమంగా నిర్వృతగా జరిగేవారు జైళ్లలో ఎన్నాళ్లుంటే నేమి? భూమి లేనివారు అవిధంగా జైలుకు వెళ్లితే, యింటివద్ద భార్య బిడ్డల జీవనము ఎట్లా అనేది ఆలోచనతో యీ పేదవాళ్లు జైలుకు వెళ్ల నుద్దేశించలేదు లేకపోయిన ఎడల, పేదవాళ్ల రాజకీయ వాధితులు అయియుండేవారు. కాబట్టి ప్రభుత్వమువారు యీ రాజకీయ వాధితులకు భూములు యివ్వడమనే విధానం మార్చుకోవాలని కోరుతున్నాను. ఈ విధంగా భూములు లాగుకోవడంవల్ల ఎన్నో పేద కుటుంబాలు నాశనమయి, కిల్లల దగ్గరనుంచి తిండి లేక అల్లాడి పోతున్నారనే సంగతి ప్రభుత్వమువారు ముఖ్యంగా గుర్తించాలి. కాబట్టి ప్రభుత్వమువారు యీ విషయములో తీవ్రంగా ఆలోచించి యీ రాజకీయ వాధితుల సమస్య మరికొక విధంగా పరిష్కరించ బడాలి కాని, భూములివ్వడ మనేది మంచిది కాదు. భూములివ్వవారికి భూములు యిస్తామంటే, యిక పేద జనుల గతి ఏమిటో ప్రభుత్వంవారు ఆలోచించాలి.

“మరికొన్ని ఉదాహరణ యిస్తాను. తమ్మగంట అనే గ్రామములో నువూరు ఆరువందల ఎకరాలు పేదలకు కృమి పద్ధతి మీద సాగుకు యిచ్చారు. మరల రెండు నెలలకే cancel చేసినారు. ఏ కారణాల మూలంగా యిచ్చారు? ఎందువల్ల cancel చేసారు? కాకినాడ conservator వచ్చి చూచి ఓయి బాబూ! ఆరువందల ఎకరాలు సాగుకు యివ్వడమేనా? అని దురుద్దేశంతో అవుడు రిపోర్టు పంపించాడు. ఈ భూములు సారవంతమైనవి కావచ్చు. ఈ భూములు మొత్తానికి ఎకరానికి, పది, పాతిక రూపాయలు యిస్తే ఏ పది ఇరవై వేల రూపాయలలో ప్రత్యేకంగా సంపాదించుకోవచ్చు. గనుక యీ భూములను ప్రభుత్వము కాస్సలు చేశారు. మొదలు యీ భూములు వాళ్లకు యివ్వడము ఎందుకు? యీ రోజున కాస్సలు చేయడము ఎందుకు? ఈ విషయములో న్యాయాన్యాయాలు మంత్రి వర్గానికి తెలియదా! పేద ప్రజలు, వ్యవసాయ కూలీలు యీ భూములను సాగుచేసి కుంటున్నారు. ఈ విషయములో నేను మంత్రిగారికి ఎక్కువ విధాల విజ్ఞప్తి చేశాను. వారు నా విజ్ఞప్తి విషయం తప్పించుకొనే జవాబు లిస్తారే గాని పేద ప్రజలకు న్యాయము

27th July 1953]

[Sri K. Subba Reddi]

చేసేటట్లు లేదు. మార్కెటు వాలుకు భూములు యిచ్చే ఎడల ధనవంతులతో పోటీ చేయడము యీ పేదవాళ్లకు వీలుంటుందా? కాబట్టి ప్రభుత్వమువారు యీ విషయంలో దీర్ఘంగా ఆలోచించి పేదవాళ్లకు భూములు యివ్వటానికి ప్రభుత్వ విధానములో మార్పు లేవాలని కోరుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను."

SRI P. VENKATASUBBIAH:—“అభ్యుక్త మహాశయ, దేశములో వ్యవసాయ కూలీలుగా వుంటే వారు ఎక్కువగా హరిజనులలోనే వున్నారు. వీరు కడు పేదవారుగా వుండినందున, ఎక్కువగా వ్యవసాయముమీద ఆధారపడి జీవించుచున్నారు. ఈ పేద హరిజనుల స్థితిగతులు బాగుచేయటానికి రాజ్యాంగ వట్టుముక్తింద ఒక శాసనము తయారుచేయాలని యిప్పటికి పది సంవత్సరాలుగా ప్రయత్నాలు జరుగుచున్నవి. కాని యింతవరకు యీ హరిజన జాతికి వివిధమైన సౌకర్యాలు కలుగచేయబడలేదు. వీరి ఆర్థికస్థితి తృప్తికరముగ లేనందున దేశములోని భాగ్యవంతులయిన వారు యీ హరిజనులను అనుచితముగ చూస్తున్నారు. రాజ్యాంగ వట్టుములో వీరికి స్వతంత్రము యిస్తూ, వీరికి గృహవసతి వర్గాలు కల్పించితేనేగాని, వీరు స్థితిగతులు బాగుపడవు. ప్రతి విషయములోను వీరు వెనుకబడిన వారుగా వున్నారు. భాగ్యవంతులే ముందడుగు వేస్తున్నారు. హరిజనులనుగూడ తక్కినవారితోగూడ సరిసమాన స్థాయికి తీసుకురావాలంటే, యిప్పుడు వీరికిగాను ఒక శాసనము తీసుకొనిరావటము అత్యవసరమయియున్నది. లేనిచేత హరిజనులస్థితి యధాప్రకారంగానే వుంటుంది. ఇప్పుడు రాజ్యాంగములో వున్నటువంటి ఆనేక విషయాలు పరిశీలించవలసియుంటుంది. ఎక్కడెక్కడ భూములున్నటువంటి వారు అందరుకూడా భాగ్యవంతులుగా వున్నారుగాని, పేదవాళ్లకు దేశములో తాళలేకుండా, సౌకర్యాలు వివిధంగానుగూడా లేకుండ ఉంటున్నారు. దేశములో పొరంబోకు భూములున్నవి. ఈ భూములు చాలా పట్టుకు భాగ్యవంతులు గ్రామాలలో బలవంతులుగా వుండడమువల్ల పేదవాళ్లకు, హరిజనులకు దక్కకుండా చేస్తున్నారు. ఈ భూములు హరిజనులకు, పేదవాళ్లకు యిచ్చినట్లైతే, వారు ఆర్థికంగా బాగుపడటానికి అవకాశం వుంటుంది. హరిజనులను ఆర్థికంగాను, సాంఘికంగాను, విధ్యావిషయకంగాను ముందుకు తీసుకురావలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిది, ప్రజలది అయియున్నది. భూములు యిచ్చినఎడల ఆర్థికంగా ఒకవిధంగా బాగుపడటానికి సావకాశము కలుగుతుంది. ఈ నాడు భారత దేశములోని 36 కోట్ల జనావాలో, మూడు 7 కోట్ల వరకు హరిజనులే వున్నారు. వారి ఆర్థికస్థితి బాగుచేయాలంటే, వారికి భూములిచ్చి భాగ్యవంతులను, బలవంతులను చేయాలి. అట్టి పద్ధతులను యింతవరకెప్పుడో ఆమలు పెట్టవలసినది. ఇప్పుడైనా ప్రభుత్వము ఆలోచించి ఈ తీర్మానాన్ని ఆంగీకరించి ఆమలులోనికి తెస్తే హరిజనులకు మేలుకలుగజేసిన వారమవుతాము. దేశములో అనేకచోట్ల పొరంబోకు భూములు హరిజనుల సాగుచేసుకుంటున్నారు. బలవంతులైనవారు, ప్రభుత్వోద్యోగులను వలతాసిచేసుకొని యీ హరిజనులకు యీ భూములు దక్కకుండా విదోవిధంగా లాగివేయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఇప్పటికే ప్రభుత్వము పరిపరివిధాలుగా అర్హులయిచ్చి కాన్పులచేయడం జరుగుతున్నది. హరిజనులు జిల్లాఅధికారి అయిన కలెక్టరు వద్దకు వెళ్లి కుర్రాడు, మొర్రో, భూములు లాగుకుంటున్నారని. మొర్రపెట్టుకోగా, ఆ కలెక్టరు ప్రభుత్వము వారి ఎద్దకు వెళ్లమంటున్నారు. మీరుగూడా ప్రభుత్వమువారే గదా, మాభూములు మాకు యిప్పించండి అని అడిగితే, మీరు చెప్పేదిఅంతయు నిజమే, మావల్ల ఏమీకాదు, వైవారినుంచి అర్హులు తెచ్చుకొండి అని చెప్పి పంపుతున్నారు. ఈ ప్రభుత్వ విధానము యీ విధంగా జరుగుతూవుంటే, యీ పేద హరిజనుల మొర్ర అలకించేది ఎవరు?

[Sri P. Venkatasubbiah]

[27th July 1953]

“కర్తవ్య ప్రభుత్వం కాదా? కర్తవ్య ప్రభుత్వంలో భాగం కాకపోతే, ఇదంతా ఎల్లా జరుగుతుందో ఆలోచించవలసిందని కొరుకున్నాను. ఎక్కువ అర్జీలు వుండడంవల్ల ప్రభుత్వం ఇంకా కొంతమంది ఉద్యోగులను అదనంగాచేసి, అర్జీలన్నీ పూర్తిగా పరిష్కరించడమేల్లా చూడాలి. పొరంబోకు భూములన్నీ సర్వే అయ్యేట్లా చూసి, అర్థికంగా బాగా పేదలుగా వున్నవారికి భూములను మంజూరుచేయాలని మనవి చేస్తున్నాను. హరిజనులు వివిధంగా పైకి వస్తారనేది ఆలోచించాలి. హరిజనులతో మీరంతా దేవుని పిల్లలు, హరికి సంబంధించినవారు, అందుచేత దేవుని బిడ్డలు అని వెబునూంటే చాలదు. హరిజనులు దేవుని బిడ్డలయితే తక్కినవాళ్లంతా దెయ్యాల బిడ్డలా? హరిజనులు అర్థికంగా పైకి పోయేట్లాచేసి, నిజంగా హరికి బిడ్డలుగా తయారుచేయాలి. అది మన ధర్మము, రాజకీయ ధర్మం, ప్రభుత్వ ధర్మమూడా, ఎప్పుడైతే నునిపేకి కడుపునిండా ఆన్నం వుంటుందో, అప్పుడు సంతృప్తి వుంటుంది. ఆన్నం పెట్టకుండా హరిజనులని పేరు పెట్టాము. హరిజనులని అంటే ఏమిలాభం? సత్యం, అహింసకు మూలమైన గాంధీగారి ప్రథమ శిష్యులు మీరు అని వెబునూంటే చాలదు. ఏ విధంగా వీరిందరికి కడుపునిండా కూడు కలగేది అనేది ప్రధానంగా చూడాలని ప్రభుత్వంవారికి మనవిచేస్తున్నాను. బంజరు భూములను హరిజనులకు, వీదలకు కేటాయించి ఇవ్వాలని ప్రార్థిస్తున్నాను.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, I generally agree with the principle underlying this resolution that in the matter of granting lands to political sufferers great injustice has been done. If I remember right, in the original circular issued by the Government there was a stipulation that the applicant should not possess more than five acres of wet land or corresponding dry land. But I don't believe that this stipulation has been observed. Though many in Malabar have not been given lands under this scheme, I think those who are in possession are not at all entitled for the same. In addition, one clause in the circular was greatly abused. The circular stipulated various categories of political sufferers and there was a residuary clause which enabled all persons who had suffered violence at the hands of the police to claim this benefit. I think this particular clause was used or abused to confer benefits on the favourites of the Provincial Congress Presidents who were entitled to grant certificates. Therefore this land gift to political sufferers has been done indiscriminately. It is not those that are entitled to it or really deserve it that are now enjoying. The question of poramboke or other waste land acquires great importance when we consider the condition of the homeless, landless labourers and the Harijans. The benefit of house-sites by Harijans is negligible in Malabar because in Malabar there are not as much of Government lands or poramboke lands which can be given to the landless Harijans. While in the State as a whole when more than a lakh of house-sites have been granted to the Harijans by way of gift or by way of assignment, not one house-site has been given to the Harijans in Malabar and even proposals for acquisition of house-sites have been pending for the last three to five years. I would strongly press the claim of landless poor and Harijans for a dwelling site on the Government lands and porambokes. Sir, the Malabar Tenancy Act is to be amended and it is one of the knotty problems to

27th July 1953] [Sri M. Narayana Kurup]

provide house-sites to these Harijans who can be turned out at the sweet will of the landlord. Therefore, Sir, when we consider the condition of innumerable poor peasants who have not a house-site of their own, it certainly behoves the Government to give the topmost priority to the problem of housing the poor and landless Harijans. I heartily support the general principle underlying this resolution."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, I rise to oppose this resolution. I do not know what the Government are going to say about this resolution, but I oppose this resolution. ('Hear,' 'hear' from Opposition Benches.) Please hear me. I oppose this resolution for two reasons. The hon. Member who moved this resolution seems to be a Member belonging to the Communist Party. (Sri T. Nagi Reddi: 'He is') Very good. Mr. Nagi Reddi confirms that he is a member of the Communist Party. I thank Mr. Nagi Reddi for the same. I could not understand, I am really surprised why Mr. Nagi Reddi and other Communists of all others, support this resolution. They are Communists. Communists never believe in the allotment of three or four acres. They are totally against private ownership. They want collectivisation of all lands. They are for collective farming."

1-10
p.m.

SRI T. NAGI REDDI :—" May I know from whom has Mr. Swaminathan learnt this? "

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" I have learnt it from Mr. Nagi Reddi himself, Sir. (Laughter.) Sir, I am one of those who believe in the equal distribution of land. But on what principle? Surely it is not on the principle on which the Communists want it. I know the Communists do not believe in the spirit of the resolution. They really do not care for the extent of land assigned to political sufferers. They support this resolution only to attack the political sufferers. That is the main reason behind their support to this resolution. Only to attack the political sufferers the Communists and some other members have supported the resolution. The Communists form one group. The others support on some other grounds. My friend, Mr. Narayana Kurup, says that he is supporting the resolution because he thinks that these lands had been assigned only to the favourites of the Provincial Congress Committee Presidents. Let me inform the House that Mr. Narayana Kurup was there at that time in the Provincial Congress Committee. He did not oppose it at that time. But now that he has left the Congress, he is finding fault with it. Time and again this subject of 'assignment of lands to political sufferers' is being discussed and discussed. Yesterday there was a short-notice question under this head. A volley of supplementaries were put and answered. I thought that that subject would come to an end. But to-day it is being re-opened. Is there no end, Sir? After all what is the wrong in assigning lands to political sufferers? Is it not justified? Have not the political sufferers suffered a lot during the period of 'civil disobedience'? Are they not 'thyagis'? Well,

[Sri R. V. Swaminathan] [27th July 1953]

then, after independence and when we are masters of our own affairs, is there anything strange if the State Government come forward to reward these 'thyagis' and assign them lands? Why should the Communists oppose the same then? I had already answered. It is only to attack the political sufferers. Nothing more than that. Why did the Communists keep quiet then when the British Government allotted lands for ex-servicemen after the Second World War, in recognition of their loyal service? Why did not the Communists oppose it then? Why should they do so now? It is all only to attack the political sufferers. They complain that such and such of the persons who had been assigned lands have not been cultivating their lands, that so and so is abusing the kind gesture shown by the Government and so on and so forth. One after the other, they go on making some allegation or other. If they have any individual cases let them point out to the Hon. Minister concerned, let them request the Minister to take suitable action or let them bring it to the notice of the Hon. Chief Minister or let them put a short-notice question and elicit information. For God's sake let them not indulge in open attack against political sufferers. Say that lands might be allotted to the landless poor, or something like that. But do not attack the political sufferers wholesale. This is what I would beg of my Communist friends.

"With these words I oppose this resolution *in toto*."

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ Mr. Speaker, the assignment of banjar lands is the most acute problem that the Government have got to face. I admit that. As Mr. Swaminathan pointed out I am only attacking the political sufferers, who had misused the land assigned to them, who had derived profit out of it and who had not fulfilled the purpose for which the lands were assigned to them. I am not attacking the principle of assignment of lands to political sufferers. I am only against the misuse of that very principle. No doubt the political sufferers have undergone untold miseries and troubles during the days of the 'Civil Disobedience Movement' and 'Quit India Campaign'. I am not objecting to those 'Political Sufferers' being allotted lands for cultivation purposes. But what is it that is being done? Not all 'Patriots' are assigned lands. I know several instances wherein foul-play and forgery have played their part. Let me cite an instance. One day a person came to Desabhakta Konda Venkatappiah. At that time Desabhakta Venkatappiah was in good mood. The person asked him casually 'Do you remember me? Don't you recognize me? Are you not able to remember that both of us were there in Guntur Jail?'. Desabhakta probably thought that he might have come across this person in the jail. So he replied 'Perhaps, it may be so'. The person immediately asked 'In that case, can you please oblige me with a certificate to that effect'. Thinking that the concerned person might utilise that certificate for some good purpose, in good humour the Desabandu gave him the certificate. What did the person do? He went to the Congress President, proved that

27th July 1953] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

he was a political sufferer, showed the certificate and finally got some lands. Meanwhile I happened to meet him. The first question I put to him was whether he knew what was a cell. The man could not give a ready answer. How can he give? If he had really gone to a jail, he may know what is a cell and a cellar. This is the type of political sufferer which the Congress Government had rewarded. That is why I oppose such kind of assignment tooth and nail. I know another instance in Rajampet taluk, Cuddapah district. A political sufferer, that is how he is termed, had been assigned lands totalling 15 acres. He had erected a compound wall throughout, on all the sides of his 15-acre plot with granite stone. Imagine the cost of such a construction? Imagine how much money he would have spent for cement, concrete, lime, mortar and the like? When he had been able to erect a compound wall, how much wealthy he ought to have been? When such is the case, what is the meaning in assigning lands to him, when he is already so wealthy? Who is a political sufferer? Is he a political sufferer? No, he is not. It is the labourers who work till their sweat gets dried up. Because it is they who suffer and are made to suffer by these 'politicals'. That is why I say when you embark on a policy of 'assignment of lands to political sufferers' assign the same to the 'real sufferers' and not to bogus people who commit all sorts of offences like forgery, etc., to prove their case. Assign lands to the poor, down-trodden, landless poor who will in all earnestness cultivate the lands and eke out their livelihood. That should be the spirit. I shall cite another instance wherein abuse of the privilege shown to the political sufferer is obvious.

"Vast tracts of sivoijama lands are now being encroached upon and annexed to their own not by ordinary poor landless Harijans but by big landlords who own 500 or 600 acres and this is being favoured by the Government. Without any right to the land, they are getting tenancy and other things. These lands must be taken away from them and must be distributed to the landless people. But the whole thing is done in this way. There are some landless Harijan people who are actually cultivating the land. Now, a Congressman comes with police help and says 'This plot of land was granted to me by the Collector or by a Committee. So please evict the man who is cultivating. It is my land. It is a banjar land. It is in my name'. Thus lands under cultivation by poor people are taken away and made over to people who already possessed many acres of land. The village karnam, who is a clever man, is there to help these people. I know certain cases where people who are allotted lands do not even know where they are. It is the karnam who tells them that it is situated somewhere. If land is to be given under the guise of political suffering to people who are already having lands, I say it is not the so-called political sufferer who is suffering but the country is suffering. That is why I say that land must be given only to the landless people. The people who are already cultivating the land must be allowed to be there in spite of its being given to a political sufferer or a Minister or an ex-Minister or an would-be

1-20
P.m.

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [27th July 1953]

Minister! (Laughter.) Another issue that I have to explain is this. In some cases, members of the same family form themselves into a Co-operative Society with their kith and kin as members in order to obtain assignments of lands. Vast extents of land are being assigned to such Societies. They are having thousands of acres. What is the idea in assigning lands to a man who could afford the expenditure and in depriving people who have no lands or who have reclaimed waste lands by the sweat of their brow? These abuses must be put an end to. I therefore appeal to the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Revenue Minister to see that lands are given to political sufferers who are actually suffering and whose wives and children are dying to-day out of starvation. Grants must be made to such people and not to big and rich people like Sri Sanjeevi Reddi who have got enough of landed properties. In those days, there were some people who went to the jail saying that it is a profit to do so. I know a man has gone to the jail lest he should lose the chance of becoming a Taluk Board Member or becoming a member of the Assembly. So I ask 'Are these people landless people?'. There are plenty of lands. Forest banjar lands are there. There are banjar lands on the Romperu drain. The problem is how best to distribute the lands to really deserving and actually suffering political sufferers and landless people to improve the food production. I can say that if I have to get land because of 'political suffering' I must be given 60 acres of wet land because I have gone to jail a dozen times. It is not for the land that I have gone. I have gone to jail to make the highest sacrifice and I stand by the highest ideals. My only appeal is that land must be distributed to the landless people or labourers who actually cultivate the land. That must be the guiding principle in the matter of land distribution. With these words, Sir, I support this resolution."

1-25
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசியதைப் பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அவரைப்போல் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பேசினால்தான் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய உண்மையான நோக்கம் கொஞ்சம் தெளிவாகும். இப்பொழுது தியாகிகளுடைய தியாகத்தைப்பற்றி யாரும் கேட்கவில்லை. தியாகிகளுக்கு கனம் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் ஆதரவு கொடுப்பதைவிட கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மெம்பர்கள் அதிகமாகச் சன்மானமும், ஆதரவும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இயல்பு. அதனால் தியாகிகளை குறைத்துக்கூற விரும்பவில்லை. உண்மையிலேயே தேசத்திற்காக தியாகம் செய்த இப்பொழுது கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதோடு வேறு எந்தத் துறையிலும் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தால் அதை ஒருநாளும் மறுக்கமாட்டோம். ஆனால் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பது என்ற பெயரால் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கப் பட்டவர்கள் எல்லோரும் தியாகம் செய்தவர்களா அல்லது நிலமில்லாதவர்களா? ஆனால் இப்பொழுது வருஷத்திற்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர தேச காங்கிரஸ் தலைவர் கனம் என். சஞ்ஜீவி ரெட்டி அவர்கள் இன்றைக்கு என்னக் கஷ்டப்படுகிறார் என்பது தெரியவில்லை. ஒருக்கால் முதல் அமைச்சர் பதவி கிடைக்கவேண்டும் என்று அவர் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்.”

27th July 1953]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The resolution states that temporary assignments of land made to political sufferers should be cancelled and that land should be reassigned. There is no question of a general review of grants made to political sufferers. Therefore I would request Mr. Kalyanasundaram to confine himself to the resolution as such and not to go beyond that unnecessarily because there is very little time.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“எனக்கு சிறிது நேரத்திற்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசிய தால்தான் அதைப்பற்றி நான் பேசுகிறேன். அதற்குள் ஒன்றிரண்டு நிமிஷங்கள் முடிந்துவிட்டன.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் அடுத்த நாளில் தொடர்ந்தும் பேசலாம்.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய யோசனையின்படியேதான் நான் பேசிக்கொண்டிருப்பேன். ஓரதிருஷ்டவசமாக அவருக்குப் பின்னால் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பேசியதால்தான் நான் இவ்விதம் பேசவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இதுவரையிலும் நான் பேசவேண்டுமென்ற எண்ணமே எனக்குக் கிடையாது. கனம் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசியதன் பேரில்தான் நான் பேச முன்வந்தேன். உண்மையிலேயே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப்பற்றி நாங்கள் கேட்கவில்லை. தற்காலிகமாக நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தைப் பற்றிக்கூட நாங்கள் கேட்கவில்லை. தேசத்திற்கு என்று கஷ்டப்பட்டவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றாலும் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுத்ததைப்பற்றி நாங்கள் வெறுக்கவில்லை. அதைத் தாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. மாஜி ராணுவத்தினருக்கும் நிலம் கொடுப்பதை ஆதரிக்கிறோம். ஆனால், அரசியல் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கிறோம் என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லப்படுகிறது. மாஜி ராணுவத்தினர் சம்பளத்திற்காக வேலை செய்தார்கள். என்றைக்காவது அரசாங்கம் தங்களுடைய சேவைகளுக்குத் தகுந்த சன்மானம் கிடைக்காதா என்பதற்காக அவர்கள் வேலை செய்தார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுப்பது நியாயமென்றே கருதுகிறோம். ஆனால் தேசத் தியாகிகள் என்ற காரணத்தால் அரசியல் காரணம் நடக்கக்கூடாது என்கின்ற காரணத்தால்தான் இந்த தீர்மானத்தை நாங்கள் பிரேரேபிக்கிறோம்.”

MR. SPEAKER :—“இதைப்பற்றி நீங்கள் அடுத்த Non-official நாளில் தொடர்ந்து பேசலாம்.”

“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

ten adjourned.